

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8323010197
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8323010197.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.10.2023 v trestnej veci proti obž. A. B. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/26/2023 zo dňa 26.06.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné uznal obžalovaného A. B. za vinného, že dňa 20.03.2022 v čase okolo 20.30 hod. vošiel do vestibulu železničnej stanice C., na ulici D., kde pristúpil k tam sediacemu poškodenému E. F. z C., od ktorého si pýtal peniaze so slovami „daj peniaze, ináč ťa zbijem“, ktoré mu E. F. odmietol dať, následne začal E. F. bezdôvodne a opakovane kopať do oblasti pravej ruky a rebier, potom ho chytil za golier jeho bundy, zvalil ho na zem, tam ho ešte kopal do oblasti hlavy a rúk a potom ako E. F. ostal ležať na zemi, pretože je invalid a pohybuje sa len pomocou barly, mu z jeho bundy, ktorú mal na sebe, fyzicky násilím vybral rôzne euro mince v celkovej sume 10,- Eur, kde následne s takto odcudzenou finančnou hotovosťou nastúpil pred železničnou stanicou v C. do odstaveného vozidla taxi služby a odišiel preč na presne nezistené miesto, čím E. F. z C. spôsobil pomliaždenie okolo pravého oka, pomliaždenie v spánkovej oblasti hlavy vpravo a pomliaždenie pravej ušnice s dobou liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života v trvaní 4 až 6 dní a škodu odcudzením finančnej hotovosti vo výške 10,- Eur, ktorý okresný súd kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona. Uložil mu za to podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona za požitia § 37 písm. a/, § 38 ods. 2, ods .5 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods .2 písm. b/ Tr. zákona na výkon uloženého trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal vyhlásenie o poučení opravných prostriedkov do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásil hlavne obžalovaný. Odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu ako aj sám. Obhajca obžalovaného v odôvodnení odvolania udáva, že nesúhlasí s výrokom Okresného súdu Humenné v zmysle § 84 ods. 1 Tr. poriadku o uznaní obžalovaného za vinného zo spáchania zločinu lúpeže v zmysle § 188 ods. 1 Tr. zákona, nakoľko z priebehu celého dokazovania na hlavných pojednávaniach pred prvostupňovým súdom ako aj z dokazovania v prípravnom konaní nebol vytvorený z vykonaných dôkazov komplexný a predovšetkým jednoznačný a ucelený záver, že skutku sa dopustil obžalovaný. Samotný poškodený E. F. v priebehu prípravného konania viac krát menil svoje výpovede a potvrdil, že v deň spáchania domnelého skutku mal byť pod výrazným vplyvom alkoholu a použitia viacerých omamných liekov ako Diazepan 10mg. Tento poškodený je z pohľadu obžalovaného výrazne nedôveryhodný a to najmä z poukazu na zvýšené požívanie alkoholu a omamných látok. Nedôveryhodnosť poškodeného ešte zvýrazňuje skutočnosť, že jeden zo svedkov A. G. pri svojom výsluchu potvrdil, že poškodený E. F. mu uviedol, že spadol v uvedený deň na schodoch.

Používanie alkoholu a omamných látok potvrdili na hlavnom pojednávaní pri svojich výsluchoch viacerí svedkovia (H. A., E. H. ako aj A. G.). Znalec z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria vo svojom znaleckom posudku uviedol, že poškodený E. F. trpí amnestickým syndrómom pre ktorý je charakteristické zhoršenie krátkodobej pamäte, ale môže byť zhoršená aj dlhodobá pamäť. Súd prvej inštancie sa pri hodnotení dôkazov opiera predovšetkým o záver znaleckého posudku z odvetvia psychológie PhDr. Márie Hrehovej, avšak táto znalkyňa sama na hlavnom pojednávaní potvrdila, že z hľadiska svojej odbornosti nevie vyjadriť sa k amnestickému syndrómu a že toto hodnotenie prislúcha predovšetkým psychiatrovi. Znalec z odboru psychiatria pri svojom výsluchu na otázku obhajcu, či tento syndróm mohol mať u poškodeného vplyv na jeho vnímanie a to hlavne s poukazom na súčasné požívanie alkoholu a liekov uviedol, že tento syndróm diagnostikovaný u poškodeného mohol mať vplyv na jeho schopnosť zapamätať si, teda na jeho pamäťové funkcie. Zároveň tento znalec k osobe poškodeného uviedol, že u poškodeného by sa mohla javiť ako snaha skresľovať udalosti vo svoj prospech, zistenie závislosti od alkoholu a v prejave strata tzv. myšlienkovvej nite atď.

Prvostupňový súd v rámci doplneného dokazovania na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.06.2023 síce vykonal ten návrh obhajcu znalecké dokazovanie vyšetrením duševného stavu poškodeného E. F., avšak tieto závery znalca MUDr. Alfonza Provažníka vôbec nevyhodnotil pri komplexnom vyhodnotení dôkazov. Domnieva sa, že práve tento znalecký posudok súbežne s vykonaným výsluchom znalca na hlavnom pojednávaní poskytol ucelený obraz o dôveryhodnosti svedka poškodeného E. F. a jeho schopnostiach správne vnímať, zapamätať si a následne aj reprodukovat' prežitú udalosť z minulosti. Z výpovedi svedka poškodeného, teda jednoznačne bádať rozporupnosť a nejednotnosť pri opisovaní skutkového deja. Aj na otázky obhajcu pri vykonanom dokazovaní odpovedá svedok rozporupne a už vôbec nepotvrzuje výpovede v prípravnom konaní.

K ďalším svedkom, ktorí boli vypočutí v priebehu prípravného konania po vznesení obvinenia voči jeho osobe chce uviesť, že žiaden z týchto svedkov nepotvrdil, aby priamo videl, alebo počul, že sa skutku dopustil obžalovaný. Zo zápisníc, ktoré boli vyhotovované OČTK ako aj z výsluchov svedkov na hlavných pojednávaniach v konaní pred Okresným súdom Humenné vyplýva, že žiaden zo svedkov nevidel, aby sa skutku priamo dopustil obžalovaný resp. žeby mali túto informáciu sprostredkovanú dokonca nepriamo.

Dôkazná situácia sa po podaní obžaloby opätovne výrazne oslabila v jeho prospech ako obžalovaného. Nakoľko všetci svedkovia vypočúvaní na hlavnom pojednávaní dňa 14.04.2023 vypovedali v jeho prospech ako obžalovaného, opakovane potvrdzovali, že poškodený je ťažký alkoholik a že on ako obžalovaný viac krát v minulosti poškodenému dokonca pomáhal. Svedok A. G. popisuje obvyklé správanie poškodeného, kde podľa tohto svedka si poškodený v minulosti stále vymýšľal a menil opakovane priebeh deja ako sa mal pri domnejšom lúpeži stať. Poškodený tvrdil, že ho napadol A. B., ale o dva dni už tvrdil, že spadol na schodoch. Tento svedok síce potvrdil, že dňa 18.03.2023 bol účastný s obžalovaným na spáchaní priestupku na benzínovej stanici avšak nepotvrdil, aby sa mal skutku lúpeže dňa 20.03.2022 dopustiť obžalovaný. Svedok tvrdil, že ho nikto neovplyvňoval v jeho výpovedi.

Z výpovedí svedka zaťa poškodeného H. A. vyplýva, že jeho svokor E. F. veľmi často a denne požíva alkohol a takisto lieky ordinované psychiatrickou MUDr. Balážiovou. Dokonca potvrdil, že ak nemá k dispozícii alkohol tak si vezme lieky zo skrinky aké uvidí. Následne si jeho svokor nič nepamätá a spí.

Okresný súd konštatuje v odôvodnení rozsudku, že nepriamo usvedčil zo spáchania skutku obžalovaného aj výpoveď tohto svedka, avšak tento svedok priamo na pojednávaní dňa 14.04.2023 vypovedal, že on nič nepočul o čom sa rozpráva matka obžalovaného a poškodený, nakoľko v miestnosti bolo viac ľudí, stáli ďalej a on odišiel do druhej izby.

Nakoniec aj svedok E. H., ktorý mal byť prítomný pri samotnom napadnutí poškodeného na železničnej stanici povedal, že vôbec nevie identifikovať čas ani mesiac kedy sa na stanici nachádzal a nič nevidel, nakoľko sa na stanicu chodí hrať mobilom a pozerať filmy. Zároveň tento svedok uviedol, že v prípravnom konaní bol pri prvom výsluchu policajtni zadržaný a donucovaný k výpovedi. Zápisnicu o svojej výpovedi si ani neprečítal, to znamená z výpovedi tohto svedka jednoznačne vyplýva, že jeho svedecká výpoveď spolu so svedeckou výpoveďou poškodeného E. F. neposkytla vôbec ucelený obraz o tom, že spáchanie skutku obžalovaným je presvedčivo usvedčované týmito dvoma svedkami.

Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní jednoznačne vyplýva, že nebolo jednoznačne a bez zjavných pochybností preukázané, že domnelého skutku sa dopustil obžalovaný. Odôvodnenie rozsudku prvého stupňa je založené na výpovedi poškodeného E. F., ktorého dôveryhodnosť je značne vykonaným dokazovaním a najmä znalcom z odboru psychiatria spochybnená a takisto skutočnosťou, že sa mal dňa 20.02.2023 nachádzať na území Slovenskej republiky. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu Humenné a rozhodol vo veci tak, že ho ako obžalovaného, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný spod obžaloby v zmysle § 285 písm. c/ Tr. poriadku oslobodil.

Na základe podaného odvolania krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku proti ktorým obžalovaný podal odvolanie ako aj zákonnosť a odôvodnenosť postupu konania ktorým predchádzalo, pričom na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd rozhodnutie o vine obžalovaného odôvodnil výpoveďou obžalovaného, ktorý pri výpovedi v prípravnom konaní poprel spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Odôvodnil to tým, že sa ho nemohol dopustiť lebo s E. A. odišiel za prácou do zahraničia a v ten deň nebol v C.. V ďalšej výpovedi účinnej pred vyšetrovateľom PZ za účasti ustanovenej obhajkyne už ako obvinený zopakoval, že je nevinný, skutok nespáchal, lebo dňa 20.03.2022 v čase okolo 20.30 hod sa nachádzal v C., kde pracoval a preto skutok reálne nemohol spáchať. V C. pracoval v závode na výrobu džúsov a názov firmy je F. I.. V tom čase bol 12.02.2022 spolu s E. A.. Predtým ako odišiel do C. pracoval v J., v K. a do C. sa vrátil začiatkom mesiaca február 2022. Asi týždeň po návrate na D. býval u svojej matky a potom išli bývať k E. A. na ulici L. XX, C.. Do C. spolu cestovali dodávkou prepravnej spoločnosti a to z ulice L..

Podľa názoru obžalovaného A. G. nahovoril bezdomovcov, aby na neho zvalili lúpežné prepadnutie E. F. a to preto, že sa na neho hneval, že ho nevzal do práce do C.. Ďalej obžalovaný uviedol, že poškodeného pozná, ale bližšie sa k nemu vyjadriť nevie, lebo nemajú kamarátsky vzťah. Keď ho stretol dal mu na víno a na cigarety. Nepamätá si kedy ho naposledy videl E. F., ale asi pred odchodom do C. a to v pohostinstve M., kde on vždy sedel na zástavke autobusov na D. ulici v C.. Nevie prečo ho E. F. usvedčuje zo spáchania lúpeže a myslí si, že ho na to nahovoril A. G.. Tvrdenie svedka E. H., že po príchode do vestibulu železničnej stanice v C. dňa 20.03.2022 pýtal od E. F. peniaze a ktoré mu aj vzal a potom odišiel na taxík, obžalovaný označil za čistý výmysel, lebo v tom čase sa nachádzal v C.. Na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa necíti byť vinný a uviedol, že skutok nespáchal. Ďalej uviedol, že poškodeného E. F. pozná od detstva, pozná aj svedka E. H., ktorý pochádza z C. a par krát keď išiel do Tesca tak im dal na víno, alebo na jedlo, alebo keď, sa niekedy stretli v meste tak im stále pomohol. Finančné prostriedky mal, lebo pracoval v L. a potom pracoval v C. a v J. republike. Na D. sa z C. vrátil niekedy v siedmom alebo v ôsmom mesiaci roku 2022. Uviedol, že do C. cestoval prepravnou službou a cestoval spolu aj s E. A. z C. N. L. O.. Následne potom čo prokurátor uviedol, že obžalovaný mal spáchať 18.03. priestupok na čerpacej stanici OMV v C. ku ktorému následne 23.03.2022 podal vysvetlenie na OO PZ Humenné a či bol v tomto období na území D. obžalovaný uviedol, že v tom čase bol na území D. republiky ohľadom trestu povinnej práce, ktorú mal vykonávať, lebo s pani L. úradníčkou bol v telefonickom kontakte, aby pricestoval a aby sa s ňou dohodol ako tie práce vo výmere 250 hodín pre Mesto Humenné má odpracovať. Uviedol, že bol v meste C., následne išiel do C. a potom sa zase vrátil do C. a zase znova odišiel do C. pracovať. Na otázku samosudcu uviedol, že 15. alebo 14. prišiel na D., akurát na benzínke spáchal ten priestupok. Na druhý deň prišiel vyplatiť na benzínku tú bagetu, lebo z C. mal peniaze aj na karte mal peniaze asi 19. odišiel preč do C. a 21. išiel s jedným kamarátom, bolo to toho istého mesiaca na aute tu na D.. Išli na otočku na dva dni. Uviedol, že do C. cestoval v priebehu 4-5 dní až dva krát a z toho dôvodu, že kamarát tam mal veci ako bicykle, ktoré si tam nakúpil a priviezol ich na D.. Uviedol, že cesta z C. na D. trvá prepravovanou službou aj 30 hodín, ale osobným motorovým vozidlom 10-12 hodín. Na otázku samosudcu prečo menil výpovede obžalovaný uviedol, že tam vypovedal preto, nakoľko keď prišiel domov vôbec nevedel, že sa voči nemu vedie nejaké trestné stíhanie pre nejakú lúpež. Keď ho aj stretávali policajti, ktorí ho poznali, nikto ho nezastavoval, že niečo spáchal alebo, že vedie sa proti nemu nejaké konanie, alebo bol na neho vydaný príkaz na zatknutie, lebo hneď ako prišiel z C. tak išiel robiť do L.. Ďalej obžalovaný uviedol, že pred vzatím do väzby prišiel do G., zapálil si cigaretu pri dverách, pri železničnej stanici, hneď k nemu prišli policajti, že ma zaplatiť pokutu 20,- Eur. Keď vybral peniaze, zaplatil, ešte aj Občiansky preukaz im dal a hneď zistili, že na neho je vydaný príkaz na zatknutie, pričom on chcel ísť z L. do C.. Okresný súd na obranu

obžalovaného a vykonanú výpoveď v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní neuveril, nakoľko táto nie je presvedčivá a dôvodná. Táto je tendenčná, stále zbaviť sa trestnej zodpovednosti a podľa názoru súdu je obrana obžalovaného dostatočne presvedčivo vyvrátená ďalšími vykonanými dôkazmi.

Zo spáchania trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. poriadku je podľa názoru okresného súdu obžalovaný dostatočne a presvedčivo usvedčený najmä svedeckými výpoveďami E. F. a E. H., z ktorých jednoznačne vyplýva, že obvinený A. B. na poškodeného najprv fyzicky zaútočil, konkrétne ho udieral do hlavy, následne ho stiahol na zem, kde ho bil a kopol, potom mu prehliadal vrecka, následne mu z bundy zobral nejaké peniaze. Obaja menovaní teda popísali skutkové okolnosti v zhode so vznesením o vine i skutkovou vetou obžaloby. V tejto súvislosti si nemožno nevšimnúť, že tak poškodený E. F. ako i svedok E. H. obvineného identifikoval ako páchatela a poznali ho aj z minulosti.

Poškodený E. F. na hlavnom pojednávaní uviedol, že keď sedel na stanici a čakal na autobus tak prišiel k nemu obžalovaný ku ktorému sa aj otočil a ukázal na neho rukou a pýtal od neho peniaze. Keď mu povedal, že teraz ich nemá tak ho bil po hlave, spadol a musel mu dať 10,- Eur. Keď bol následne požiadany, aby sa jednoznačne vyjadril, či peniaze mu dal sám, alebo si ich zobral obžalovaný, svedok uviedol a zotrval na tom, že peniaze mu vybral z vrecka bundy obžalovaný. V súvislosti s čiastočnou zmenou vo výpovediach svedok- poškodený na požiadanie odstránenia rozporu uviedol, že zložil prísahu a má hovoriť pravdu, tak preto hovorí pravdu a trvá na tom, že peniaze mu vybral z bundy obžalovaný. Rovnako sa neskôr vo svojej výpovedi vyjadril, že potom neskôr po spáchaní skutku za ním prišla matka obžalovaného, aby stiahol všetko, že mu dá nejaké peniaze, ktoré si však nezobral.

Svedok E. H. na hlavnom pojednávaní na rozdiel od výpovede v prípravnom konaní uviedol, že v trestnej veci proti obžalovanému A. B. nechce vypovedať. Nechce klamať a nechce ovplyvňovať ani jedného, ani druhého. Dodal, že obžalovaný je jeho rodina, pozná sa odmalička, sú si dosť blízki, on pozná svedka a svedok pozná obžalovaného a preto vypovedať nebude, lebo on nevie ako sa to stalo. Pokiaľ v prípravnom konaní vypovedal tak ako to bolo, bolo preto, že za ním prišlo policajné auto, policajti mu povedali, aby nastúpil do auta. Aj keď spočiatku nechcel, tak neskôr nastúpil a po príchode na políciu mu povedali, že ho tam budú držať tak dlho keď im nepovie ako to bolo s A. a E.. On sa prvýkrát vyjadril, že Maťo by ho neokradol, lebo má zarobené peniaze, chodil do zahraničia a raz aj jemu dal zadarmo 50,- Eur, aby si niečo kúpil. Uviedol, že nemá žiadne vedomosti o tom, čo a ako sa stalo, ale k tomu ho donútili. Dodal, že on ani dobre nepočuje, nepočul o čom sa oni bavili a on o ničom nevedel. V čakárni bol, ale on si na mobile pozeral film a na nich nepozeral. Uviedol, že na polícii ešte im povedal, že keď ho prinútili tak túto výpoveď sťahuje, ale oni to nechali tak.

Obhajoba obžalovaného v zmysle, že sa nemohol dopustiť vyostrovaného skutku z dôvodu jeho pracovného pobytu v zahraničí konkrétne v C. je vyvrátená svedeckou výpoveďou A. G., ktorú učinil v prípravnom konaní z ktorej plynie, že obvinený A. B. dňa 18.03.2022 teda dva dni pred spáchaním stíhanej lúpeže dopustil sa priestupku proti majetku na čerpacej stanici OMV v C. odkiaľ vzal bagetu, nevyplatil ju a odišiel preč. Bolo to riešené políciou. Asi tri dni potom stretol A. B. v krčme u M. v C., kde pil pivo. Nemá vedomosť o tom, aby B. pracoval v tom čase v zahraničí. Vybavoval si nejakú prácu do C., ale povedal mu, že mu to nevyšlo a tak si hľadá prácu v J. republike.

Aj tento svedok pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní čiastočne menil výpoveď v prospech obžalovaného a to v zmysle, že on nebol prítomný pri tom, ako malo dôjsť ku spáchaniu skutku a vie iba to, čo sa rozprávalo, pričom následne aj on spochybnil hodnovernosť výpovede poškodeného F., keď uviedol, že v minulosti aj vo vzťahu k nemu sa mal vyjadriť, že mu mal dať peniaze na kúpu alkoholu a neskôr zistil, že ich mal dať inej osobe a niekedy sa mu stalo, že mu niekto zobral peniaze ani o tom nevedel, pritom obviňoval druhých a potom vyšlo najavo, že peniaze stratil, alebo prepil.

Okresný súd ani tejto výpovede svedka G. neuveril, lebo aj on sa vyjadril, že keď bol na autobusovej stanici v C. a tadiaľ prechádzal otčím obžalovaného, tak potom čo ho uvidel prišiel k nemu a hlasitým hlasom sa ho pýtal, prečo ide svedčiť proti A.. Keď mu svedok povedal, že svedčiť neide, lebo nedostal žiadny papier a s týmto incidentom nemá nič spoločné, tak pri nastupovaní do autobusu mu otčím obžalovaného povedal, že keď A. pustia tak si vypijú.

Nepriamo je obžalovaný zo žalovanej trestnej činnosti usvedčovaný svedkom H. A., za čo poškodeného E. F., ktorý uviedol, že aj jeho svokor bol dňa 20.03.2022 lúpežne prepadnutý na železničnej stanici

v C. a to A. B. z C.. Dozvedel sa to náhodne od cigánov na K., že A. B. zbil jeho svokra. Hodil ho na zem a vzal mu peniaze. Takto to počul od cigánov, ich mená uviesť nevedel. Tiež niečo dostal poštou a tam sa dočítal, že A. B. urobil niečo ako lúpež. Jeho svokor- poškodený dva krát vypovedal na polícii a výpoveď zmenil preto, lebo za ním bola matka A. B. a táto mu povedala, že A. B. to neurobil. Do trestného konania svedok H. A. dobrovoľne vydal mobilný telefón, ktorého obsahom je okrem iného video, na ktorom je zachytená nahrávka, v ktorej matka A. B. dáva 50,- Eur svedkovi- poškodenému E. F. a to za zmenu výpovede v prospech A. B..

Aj na hlavnom pojednávaní svedok H. A. uviedol, že nebol svedkom toho čo sa stalo 20.03.2022, lebo on tam nebol, o tom, čo sa malo stať sa dopočul keď poštárka k ním doniesla poštu a potom sa dozvedel, že E. F. niekto napadol. Uviedol, že z papierov vyplývalo, že to mal byť A. B.. Ďalej svedok uviedol, že neskôr za jeho svokrom –poškodeným F. niekto bol doma, no neviem kto, ale na doplňujúcu otázku a po prečítaní časti zo zápisnice o jeho výpovede na polícii zo dňa 25.11.2022 uviedol, že za poškodeným skutočne prišla matka obžalovaného ohľadom toho, že sa pobili na stanici. Spolu odišli nabok, rozprávali sa asi 3-5 minút, no nepočul o čom. Z výpovede svedka je zrejmé, že poškodený alkoholické nápoje požíva každý deň, okrem toho užil aj lieky na ukludnenie a keď nemá víno, tak ide do skrine na tabletky a berie čo vidí.

V prospech obvineného vypovedal svedok E. A. podľa ktorého obvinený skutok nemohol spáchať, lebo v tom čase bol s ním v C. v meste G.. Obžalovaného pozná asi 4 roky a spoznali sa v herni v C. a zvykli si aj zavolať. Dňa 20.03.2022 bol v C. v meste G. na ubytovni, izba č. 40 a na tejto izbe bol spolu s ním aj A. B.. Do mesta G. vycestovali dňa 10.02.2022 spolu s A. B. z C. P. a začali pracovať 14.02.2022 a to v spoločnosti DHL v meste Q.. V Holandsku bol zhruba do 10.06.2022 a vrátil sa domov do C.. Počas celého turnusu s ním bol aj A. B.. Taktiež predložil fotografiu zo dňa 19.03.2022 kedy mal fotiť obžalovaného pri modrom veteráne v meste G. a preto je logické, že lúpež spáchať nemohol. Aj dňa 20.03.2022 bol B. s ním v meste G., pričom on pozeral omšu a B. spal. Je nereálne, aby 20.03.2022 o 20.30 hod bol B. v C.. Cesta z mesta G. do C. podľa neho trvá cca 36 hodín.

Na hlavnom pojednávaní tento svedok zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania, pričom okrem iného súdu predložil aj svoj mobilný telefón v ktorom mal uloženú fotografiu zo dňa 19.03.2022 o 16.38 hod., na ktorej je zachytený obžalovaný A. B. ako stojí pri staršom aute. Podľa svedka dňa 20.03.2022 bol obžalovaný na izbe a spal a preto sa predmetného skutku dopustiť nemohol.

Okresný súd výpovedí tohto svedka neuveril, lebo aj keď tvrdil, že obžalovaný bol dňa 19.03.2022 s ním v C., tak jeho tvrdenie nie je presvedčivé, nakoľko z jeho vyjadrenia je zrejmé, že obžalovaný s ním mal byť v C. stále, pričom nevedel o tom, že na D. mal byť v dňoch 18.03.2022, 21.03.2022 a 23.03.2022. Je pritom zrejmé, že aj napriek tvrdeniu obžalovaného a svedka A. o tom, že obžalovaný bol v čase spáchania skutku v C. a ani jeden z nich, no hlavne obžalovaný B. spočiatku pri výpovediach v prípravnom konaní, kedy to všetko museli mať v čerstvej pamäti neuviedli, že obžalovaný bol aj na D. čo je zrejmé aj z ďalších zadovážených dôkazov. Podľa názoru súdu sa obžalovaný mohol na D. dostať a súd je toho presvedčený, že aj dostal a dňa 20.03.2022 spáchal žalovaný skutok a mohol tak urobiť aj bez toho, aby o tom svedok A. vedel, práve s osobou menom B.. K tomu, že v uvedenom období obžalovaný B. na D. bol sa obžalovaný až následne počas výpovede na hlavnom pojednávaní priznal, len uviedol, že tu nebol dňa 20.03.2022 kedy došlo ku spáchaniu skutku. Na prepravu z C. na D. mal obžalovaný dostatok času keď uviedol, že jedna cesta autom- nie prepravcom im trvá 10-12 hodín. Je nelogické, aby obžalovaný bol na D. dňa 18.03.2022, kedy mal spáchať priestupok- krádež bagety na OMV v C., potom išiel do C., kde mal byť v dňoch 19.03.2022 a 20.03.2022 a potom mal prísť na D., kde bol preukázateľne v dňoch 21.03.2022, 22.03.2022 a 23.03.2022.

Z obsahu pripojeného spisu okresného súdu sp. zn. 1T/14/2018 je pritom jednoznačne preukázané, že obžalovaný dňa 21.03.2022 na Okresnom súde v Humennom bol za mediačnou a probačnou úradníčkou od ktorej prevzal výzvu na nástup trestu povinnej práce, čo aj vlastnoručne podpísal, ktorá tak ako to sám uviedol mu napísala podanie v jeho mene a toto podanie osobne do podateľne súdu aj podal. Ďalej je zrejmé a preukázané, že dňa 22.03.2022 v čase o 17.30 hod obžalovaný na benzínovom čerpadle OMV v C. bol zaplatiť za bagetu, ktorú odsúdil dňa 18.03.2022 a dňa 23.03.2022 bol k tomuto skutku aj zápisnične vypočutý na OO PZ v Humennom o čom svedčí aj listinný dôkaz na č.l. 258.

Z týchto dôkazov je vyvrátená obrana obžalovaného, ale aj tvrdenie svedka A., že obžalovaný sa skutku nemohol dopustiť, lebo po celý čas bol v C., lebo tieto dôkazy svedčia o tom, že na D. bol. Súd je toho presvedčenia, že obžalovaný na D. prišiel minimálne od dňa 18.03.2022 a bol tu bez prerušenia až do 23.03.2022, pričom svedok A. sa o tom ani nemusel dozvedieť.

K vierohodnosti usvedčujúcich tvrdení poškodeného E. F. aj svedka E. H. predovšetkým toho, čo uviedli pri svojich prvých výsluchoch v prípravnom konaní prispievajú zistenia a závery A. A. D. znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, ktorý posudzoval zranenie poškodeného, mechanizmus, vznik, či dobu obmedzenia v obvyklom spôsobe života poškodeného. Z jeho znaleckého posudku č. 20/2022 vyplýva, že E. F. dňa 20.03.2022 utrpel pomliaždenie okolia pravého oka, pomliaždenie spánkovej oblasti vpravo a pomliaždenie pravej ušnice. Uvedené poranenia zodpovedajú mechanickému násiliu spôsobeného opakovanými údermi tupo-elastickým predmetom užšej kontaktnej plochy do oblasti tváre a vlasatej časti hlavy vpravo.

Zo znaleckého posudku znalkyne PhDr. Mgr. Márie Hrehovej, znalkyne z odboru psychológie, ktorá skúmala i osobnosť obžalovaného vyplýva, že jeho osobnosť je disharmonicky štruktúrovaná, nezrelá, so zvýraznenými histriónskymi rysmi, egocentrickou a labilnou emocionalitou a povrchnou akceptáciou sociálnych noriem, čo prehlbuje riziká spoločenského zlyhania. Správanie obžalovaného býva nestabilné, účelové, manipulujúce, vyžadujúce aj bez ohľadu na potreby druhých, čo vytvára predpoklad pre časté medziľudské konflikty, premenlivosť a povrchnosť vo vytváraní vzťahov, nedostatočnú prispôsobivosť sociálnym či morálnym pravidlám. Obvinený udáva, že bol opakovane trestaný, doposiaľ nemá kritický náhľad na vlastné správanie, počas výpovedi sa snaží o zľahčovanie problému. Správanie a konanie obvineného je v súlade so vzorcami správania a opísanými osobnostnými charakteristikami uvedenými vyššie. Správanie obvineného je egocentricky motivované, zištné, málo korigované potrebou poškodeného, či sociálnymi normami, presadzujúce až agresívne pri náznakoch nesúhlasu. Charakter trestných činov zodpovedá osobnosti obvineného. Počas psychologického vyšetrenia boli u neho zachytené snahy o neúprimnú seba prezentáciu, či sklony ku klamstvu, lži skóre zvýšené, je možné predpokladať, že výpovede obvineného budú sociálne žiaduce skreslenia seba a svojho správania. Agresivita bola diagnostikovaná ako mierne zvýšená črta osobnosti obvineného.

Znalkyňa na hlavnom pojednávaní zotrvala na záveroch znaleckého posudku.

Zo znaleckého posudku znalca MUDr. Alfonza Provažníka z odboru psychiatrie, ktorý na žiadosť súdu vypracoval posudok na poškodeného E. F. vyplýva, že vyšetrením poškodeného zistil, že tento je duševne zaostalý, pričom jeho intelekt je v pásme ľahkej duševnej zaostalosti. Zistil u neho aj syndróm závislosti od alkoholu s amnestickým syndrómom a taktiež organickú poruchu centrálného nervového systému. Jednotlivé výpovede poškodeného keď uvádza, že nemal požitie alkoholické nápoje, následne že mal požitie alkoholické nápoje a aj lieky možno považovať ako snahu skresľovať udalosti vo svoj prospech, avšak pri znaleckom vyšetrení v spojitosti s konštatovaným syndrómom závislosti od alkoholu badal aj prejavy amnestického syndrómu kedy tento syndróm je spojený s chronickým výrazným zhoršením krátkodobej pamäte a niekedy môže byť zhoršená aj dlhodobá pamäť. Zatiaľ čo bezprostredná pamäť je zachovaná, teda krátkodobá v rámci tohto syndrómu sú zrejmé poruchy časového prežívania a radenia udalosti a taktiež sa zhoršuje schopnosť učiť sa novej látke. Znaleckým vyšetrením nemožno vylúčiť zníženie pamäťových funkcií v rámci amnestického syndrómu a preto uzatvoril svoje zistenie, že schopnosť správne vnímať prežité udalosti a vypovedať u posudzovaného svedka- poškodeného v triezvom stave nie je narušená. Po požití alkoholu v súvislosti s množstvom požitého alkoholu je schopnosť právne vnímať prežité udalosti môže byť znížená nepodstatnou, ale aj podstatnou mierou.

Ďalej súd vychádzal zo spisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR a jeho obsahu z ktorého je zrejmé, že obžalovaný mal dňa 20.03.2022 v čase okolo 01.03 hod na čerpacej stanici OMV v C. odcudziť 1 ks bagety v hodnote 1,79 Eur. Dňa 23.03.2022 obžalovaný podal na Obvodnom oddelení PZ v Humennom vysvetlenie k tomuto priestupku, kde sa k jeho spáchaniu priznal a uviedol aj dôvod pre ktorý sa dopustil tejto drobnej krádeže.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dospel okresný súd k záveru, že týmito dôkazmi bolo jednoznačne preukázané, že skutok sa stal a tento spáchal obžalovaný A. B.. Na základe takto zisteného a preukázaného skutkového stavu je zrejmé, že konanie obžalovaného

A. B. naplňa po subjektívnej i objektívnej stránke pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, lebo dňa 20.03.2022 sa v priestoroch železničnej stanice v Humennom najprv hrozbou násillia a následne i za požitia násillia zmocnil od E. F. finančnej hotovosti v celkovej sume 10,- Eur a preto ho uznal vinným. V súvislosti s právnou kvalifikáciou žalovaného skutku súd uviedol, že prokurátor aj napriek udalosti o osobe poškodeného posudzoval skutok iba podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona a ani súd ho neupozornil na možnosť prísnejšej kvalifikácie.

Obžalovaný je z ÚVV a ÚVTOS Košice je hodnotený ako osoba, ktorej celkové správanie je v podstate na požadovanej úrovni, no aktuálne u neho bol zaznamenaný konflikt s iným odsúdeným, ktorý je v štádiu riešenia. Príkazy a pokyny príslušníka ZVJS sa snaží rešpektovať a disciplinárne odmenený, ani potrestaný nebol. Nie je pracovne zaradený. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že tento bol doposiaľ 17 krát súdne trestaný. Vo väčšine prípadov pre majetkovú trestnú činnosť, ale aj pre trestnú činnosť násilnej povahy, trestný čin výtržníctva, či trestný čin lúpeže. Naposledy bol rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/71/2019 zo dňa 22.04.2020 právoplatný dňa 08.06.2021 odsúdený pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal dňom 13.10.2021. Dňa 24.06.2021 obžalovaný vykonal súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/19/2012 v ktorej bol rozsudkom zo dňa 11.09.2023 právoplatným dňa 11.12.2023 odsúdený pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Na základe uvedeného je teda potrebné konštatovať, že u obžalovaného A. B. ide o opätovné spáchanie zločinu a to zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona. U obžalovaného nebola zistená žiadna z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Tr. zákona. Priťažovalo mu to, že v minulosti už bol súdne trestný § 37 písm. m/ Tr. zákona.

Na základe vyššie uvedeného súd pri ukladaní druhu a pri výmere trestu prihliadol na všetky rozhodujúce skutočnosti v zmysle ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona a dospel k záveru a presvedčeniu, že predovšetkým vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho doterajší život a okolnosti za ktorých došlo k spáchaniu skutku je na jeho nápravu a prevýchovu potrebné pôsobiť iba nepodmienečným trestom odňatia slobody, ktorý mu uložil v trvaní 6 rokov, lebo iba takto uložený trest od neho môže splniť výchovný účel tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie a uloženie iného druhu trestu u neho do úvahy neprichádzalo.

Pretože obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním tohto skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, ho okresný súd pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd pri skúmaní napadnutého rozsudku a odvolania odvolateľa ako aj dôkazov vykonaných v štádiu prípravného konania a na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že okresný súd na zistenie skutkového stavu vykonal všetky dôkazy tak ako to má na mysli ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. poriadku a tieto dôkazy náležite v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku vyhodnotil. Aj krajský súd je toho názoru, že skutok sa stal takým spôsobom ako je uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku a tento spáchal obžalovaný. Je potrebné v tejto súvislosti uviesť, že obžalovaný prispôboval svoje výpovede k dôkaznej situácii, ktorá nastala najmä v štádiu hlavného pojednávania. V prípravnom konaní obžalovaný poprel spáchanie skutku a uviedol, že v tom čase bol v C., nemohol skutok spáchať a z C. sa vrátil niekedy v 7 alebo 8 mesiacoch v roku 2022. Na hlavnom pojednávaní potom čo mu bolo oznámené, že 18.03.2022 mal spáchať priestupok, obžalovaný prispôobil svoju výpoveď s tým, že 18.03.2022 bol na území SR, následne odtiaľ odišiel a vrátil sa až 21.03.2022 na okresný súd, kde mal sa dohodnúť s probačnou a mediačnou úradníčkou na výkone trestu povinnej práce, ktorý bol uložený v rozsudku Okresného súdu Humenné a 22.03.2022 bol vyplatiť bagetu, ktorú odcudzil na OMV v C. a 23.03.2022 na prejednanie priestupku v súvislosti s odcudzením bagety. Výpoveď obžalovaného mal potvrdiť svedok A., ktorý uviedol, že 19.03.2022 má fotografiu kedy fotil obžalovaného pri motorovom vozidle v G., v meste kde bývali. Taktiež uviedol, že 20.03.2022 nemohol obžalovaný byť v C., nakoľko bol s ním na izbe, kedy on varil a obžalovaný celý deň spal.

Tento svedok taktiež uvádzal, že obžalovaný bol s ním nepretržite až do mesiaca júl-august 2022 v C. a nebol vôbec na D..

Preto aj krajský súd je toho názoru, že výpoveď tohto svedka E. A. nie je dôveryhodná, nakoľko svedok vôbec nevedel vysvetliť, ani nevedel o tom, že obžalovaný bol v dňoch 18.03.2022, 21.03.2022, 22.03.2022 a 23.03.2022 na území SR.

Okresný súd poukazuje na výpoveď svedka E. H., ktorý mal usvedčiť obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, tu však treba uviesť, že táto výpoveď svedka kedy usvedčoval zo spáchania skutku obžalovaného bola vykonaná pred vznesením obvinenia, toto nemohol okresný súd svoje tvrdenie opierať o výpoveď tohto svedka, pričom na strane tento svedok na hlavnom pojednávaní popieral, aby videl napadnutie poškodeného obžalovaným a uvádzal, že pokiaľ o niečom takom vypovedal na polícii, tak bol k tomu donútený. Tento svedok však vo svojej výpovedí kedy zmenil výpoveď z prípravného konania uvádzal, že v kritický deň bol na železničnej stanici v C., uviedol, že na mobile pozeral film a na „nich“, teda pravdepodobne na poškodeného a obžalovaného nepozeral. Aj táto výpoveď svedka usvedča obžalovaného z toho, že v kritický deň bol na železničnej stanici v C. čo vyvráca jeho tvrdenie a tvrdenie svedka A., že v tom čase mal byť v C..

Je zrejmé, že obhajoba napadá hodnovernosť výpovede poškodeného a to najmä vzhľadom na závery znaleckého posudku z odvetvia psychológia, psychiatria na poškodeného a o tom, že tento požíval alkoholické nápoje a lieky, pričom jeho dlhodobá pamäť je oslabená. Tu je však potrebné uviesť, že poškodený po tom čo vypovedal v prípravnom konaní, že skutku sa nedopustil obžalovaný a pri ďalšej výpovedi usvedčoval obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, pričom uviedol, že predošlú výpoveď učiňuje preto, lebo bola za ním matka obžalovaného s tým, že mu núkala peniaze, aby zmenil svoju výpoveď v prospech obžalovaného. Túto skutočnosť utvrdzuje aj svedok H. A.- zať poškodeného, ktorý uviedol v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní, že videl matku obžalovaného ako bola za jeho svokrom a v súvislosti s návštevou matky tento svedok zmenil svoju výpoveď. Je teda zrejmé, že konkrétne skutočnosti v tejto veci si poškodený veľmi dobre pamätá, nakoľko presne popísal akým spôsobom ho napadol obžalovaný, pričom tieto poranenia boli zistené aj v lekárskej správe pri ošetrení poškodeného ako aj znalca z odvetvia chirurgie a traumatológie, keď znalec popísal aké poranenia poškodený utrpel. Taktiež tento poškodený si podrobne pamätá návštevu matky obžalovaného u neho kedy ho žiadala o zmenu výpovede a núkala mu za to aj peniaze.

Za takéto dôkazné situácie potom aj podľa názoru krajského súdu správne dospel okresný súd k záveru, keď zistil, že skutok sa stal, tento mal spáchať obžalovaný. Čo sa týka právnej kvalifikácie konania obžalovaného, túto súd kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, nakoľko obžalovaný proti poškodenému použil najprv násilie a následne i za požitia násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. V tejto súvislosti poukazuje krajský súd na tú skutočnosť a na pochybenia okresného súdu ako aj prokurátora pri podaní obžaloby, keď nezohľadňuje tú skutočnosť kedy obžalovaný jednoznačne uviedol, že poškodeného pozná, pozná jeho zdravotný stav a vie o tom, že je dôchodca. V tejto súvislosti mala byť právna kvalifikácia konania obžalovaného aj podľa § 158 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f/ Tr. zákona keďže sa jedná u poškodeného, nakoľko absentuje v predmetnej veci odvolanie okresného prokurátora.

Čo sa týka druhu trestu a jeho výmery správne dospel okresný súd k záveru, keď zistil u obžalovaného jednu priťažujúcu okolnosť, že spáchal v minulosti trestný čin a taktiež dospel k záveru, že obžalovaný spáchal opätovne zločin. Vyplýva to aj z odpisu z registra trestu, z ktorého je zrejmé, že obžalovaný už pre zločin lúpeže bol právoplatne odsúdený na 5 rokov odňatia slobody. Správne preto okresný súd v zmysle § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zákona zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody u obžalovaného, pričom takto zvýšená trestná sadzba predstavuje rozpätie 5,5 roka až 8 rokov. Vzhľadom na osobu obžalovaného toto okresný súd správne vyhodnotil všetky skutočnosti potrebné na ustanovenie výšky trestu a keď uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov nepodmienečne.

Vzhľadom na tú skutočnosť, že obžalovaný už bol posledných 10 rokov pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za iný úmyselný trestný čin ho v súlade so zákonom okresný súd v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona pre výkon uloženého trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednohlasný

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.